

Un vermut "sonoro", un sopar "privat" i el "pacte de la lluna"

La Unió Liberal.—Una companyia que no és d'aficionats va gastar-se X pessetes en cartells de propaganda per a la representació d'una obra d'ambient «barri xinès» que es titula «Fan el viu». La companyia, com diu el títol, va fer el viu de debò i ens va fer el salt a l'hora de comparèixer.

Els que estem saturats ja d'obres i literatura de l'estil de «Flores del fango», «La prostitución al alcance de todos», «Memorias de una adúltera», etc. etc., i que fa tant de temps que no n'hem vist, no ho vam lamentar, perquè després d'haver vist l'obra, no sé lo que n'hauríem dit!!

Cinema Casino.—Tenim uns organitzadors, en aquest cinema, que no ens els mereixem! Mireu que en són de trunfos!!

Mai a cap empresari se li havia acudit presentar-nos en una sessió films com «Las alegres chicas de Viena» i «Pistoleros de agua dulce».

Les dues pel·lícules, tant l'una com l'altra són dignes d'elogi; i si les dones de Viena són com ens les presenten, som capaços de vendre'ns la calaixera de la nostra àvia per a anar-les a veure. Els germans Marx, en la segona pel·lícula es porten molt bé. Es a dir, ens feien programa, al Cinema Casino, de tres pessetes butaca.

Majestic.—Després d'haver dit tantes lloances del Cinema Casino, no crec que pugui fer el mateix del Majestic. El senyor empresari ens ha condemnat a pa i aigua i per un miserable «passe» que val 1'25 cada diumenge, ens fa dir coses que nosaltres no diríem. Alto!... Si el programa s'ho mereixés! I pensar que aquells cartells que posen a Can Botey i a ca la Pintasola, encara són fets en castellà!...

Apa, empresari, un cop de cap i ens fem amics fins d'en Mojica, que ja és dir molt! I recomanarem que avui la gent vagi a veure En Pamplinas en el «Amante improvisado», que és molt bona.

Carrer del Pont.—Per a fer la competència als pobles de pagès, aquest sant de barri ha celebrat la seva festa amb dos partits, el partit de dalt i el de baix.

A l'un tocava l'orquestra Pla-Pey S. A.—que cada dia es torna més Catalònia—i a l'altre l'orquestrina Vilaró, que en això del «jazz» ho remenen que és una delícia.

Carrer d'En Clavé.—Aquest carrer ha celebrat també el seu sant de barri; és a dir sant, santa, puix que vèneren la senyoreta santa Esperança. Els festeigs varen celebrar-se baix la batuta d'en Zintet Terricabres, el noi Carbó i el senyor Tupinamba.

El senyor Clavé que és l'amo del carrer, diu que vol portar la placa que du el seu nom en un altre lloc com protesta per la poca serietat d'aquell barri. L'orquestra, la Pey-Pla S. A. I els rams, a veure si ho endevineu... (?) De can Zintet Terricabres, home!!

LOS PREVISORES DEL PORVENIR
Associats 500,000 : A Catalunya, 16,000 : A Granollers, 150
Capital: 150.000,000 de pessetes

Representant a Granollers: FRANCESC PORTA : Prim, 31

8 - L'Esquellot

Diuenge passat el Consell directiu del Granollers S. C. organitzà un acte popular (vermut amb els ingredients corresponents) al cafè de La Unió Liberal, dedicat al delegat del club Sant Xiol i als seus companys de penes i tribulacions.

L'acte va ésser molt simpàtic i els podem assegurar que hi havia més persona! dret i aiguader que assegut i vermuder.

Quan tothom va fer silenci menys la banda «Font, Tapias and the company» i els cinc-cents noranta ciutadans i ciutadanes que s'adheriren espontàneament a l'acte. En Quim, en nom del Granollers ofereix anxoves, patates, almejas i rellenas a En Joanet Xiol i Gasset, i exposa en un curt parlament les virtuts espirituals i corporals del simpàtic delegat. Aquest s'aixeca i esclata una ovació sorollosa i aclaparant, i, com aquell que no fa res, ens engega un parlament melòdic i *sincrònic* que ens deixa a tots *patidifusos* y *atrincherantes*.

Els aplaudiments es barregen amb les *patatas frites*, les notes que escriu En Franch, les que engega la banda Font, Tapias, etc. etc., i els sospirs de les nenes del basket que assisteixen a l'acte a peu dret i només fan que mirar a en Xiol.

En Galetes, el simpatiquíssim home dels trossos, que amb les seves ulleres carbacences ha fet més víctimes femenines que dimissions en Camillo, en representació seva i d'en Franch & Co aboca un discurs de p. p. i. t. i gràcies, un sifon i mitja copa de vermut damunt dels pantalons de l'Obrero.

En Quim dóna les gràcies i tothom guilla; e's uns cap a casa seva i els altres cap a can Paco Parellada, lloc on privadament els homenatjats eren invitats a lamentar.

El sopar privat

El menjador de l'amic Paco, radiant de claror *miridional* i *estebanellística*, va ésser l'escenari d'aquest sopar èpic i verídic on vàrem saber la història del «pacte de la lluna».

Quan tots els invitats privats vàrem treure el nas per l'esmentat menjador, vàrem renir una sorpresa molt desagradable: la nostra taula era ocupada per una colla de galifardeus, que amb tota la barra varen entrar d'arròs, i, com si treballessin a preu fet, s'empassaven una paella que En Paco havia fet cuinar per a nosaltres.

Ja està bé sacrificar-se pels altres, però això de deixar al pròxim sense sopar, és un excès de confiança que no està bé, vaja!... I perquè un altre dia no hi tornin, avui posem a la pública *vindicta* els noms d'aquests desvergonyits que es diuen: Mateu, Carmona, primer i segon, Lladó i els dos Lluchs.

Arri, enllà, *infectos chupópteros!!*

Menys mal que el «Senyor Paco i tres copets» tot ho arregla i en menys de cinc minuts tenem una paella pel mànec; és a dir, per a nosaltres, perquè sinó, no sé que hauria succeït.

Acabat el «tiberi», que, dit sigui de pas, no hi mancà res del que hi havia, En Quim en funcions de president,